

Anita Frandsen

Varghattveien 37

7114 Råkvåg

anita.frandsen@outlook.com

944305483

Indre Fosen kommune

Rådhusveien 13

7100 RISSA

23.09.20

En tilflytter sitt syn på kommunedirektørens forslag til «totalplan» som rammer Stjørna.

Jeg og min samboer tenkte i flere år på å flytte til Råkvåg, jeg for første gang og min samboer tilbake til hjembygda si. Da nye Mælan skole begynte å ta form, følte vi oss trygge på valget og tok med oss jenta vår på 5 år og flyttet. Vi var naive nok til å tenke at en splitter ny skole ikke kom til å røres ved i alle fall de første 15-20 årene, og hun skulle få en trygg og god skolegang til grunnskolen var over. Det var derfor med sjokk og vantro vi leste forslaget om omstrukturering, og blant annet mulig flytting av ungdomstrinnene ved Mælan til Åsly skole, etter kun 1,5 år med drift av den nye skolebygningen. Dette er hinsides all fornuft, da skoleveien blir altfor lang! En reell reisetid vil være nærmere 90 min. hver vei fra oss i Råkvåg, og det kan vi ikke finne oss i med tanke på barnas beste. Jeg vil gå så langt som å kalle en så lang skolevei for barnemishandling. Barneombudet har en anbefaling på max 75 min. reisevei til barn fra 8.-10. trinn, men de mener selv at også det er for drøyt.

Opplæringsloven §8-1-første ledd:

«Barn har rett til å gå på den skolen som ligger nærmest eller ved den skolen i nærmiljøet de sokner til»

Jeg kan nevne mange argumenter på at en så hinsides lang skolevei ikke er bra for barna, som inaktivitet, tidlige morgener, korte ettermiddager, utmattelse, skolevegning, usikkerhet. De fleste barna er med på det som er av fritidsaktiviteter i dag, fra korps til fotball, og mange av tilbudene er sentrert på skolen og er derfor et fint samlingspunkt for barna. Dugnadsånden er stor. Dette vil være vanskelig å opprettholde med tre skoletrinn som forsvinner fra skolen og må bruke dagene sine på buss i stedet. Dersom de skal bruke nærscole som videregående når den tid kommer, vil de få inntil 6 år som pendlere. Mange vil nok forståelig nok velge å flytte på seg for å unngå dette.

Barnekonvensjonen er tatt inn i norsk rett ved menneskerettsloven i 2003, og forplikter kommunene til å legge vekt på barnets beste, blant annet i saker om skolestruktur.

FNs barnekonvensjon⁴⁰ artikkel 3 fastslår at «ved alle handlinger som berører barn, enten de foretas

av offentlige eller private velferdsorganisasjoner, domstoler, administrative myndigheter eller

lovgivende organer, skal barnets beste være et grunnleggende hensyn.»

Hovedgrunnen til at vi tok steget og flyttet fra Trondheim til Råkvåg, var ny og trygg skole. Stjørna lengter etter flere fastboende, veldig mange har allerede etablert seg (rundt 50 unge voksne på få år + barn) og mange er på vei til å etablere seg i området. Hvilket signal sender kommunen ved en slik drastisk omstrukturering? Kanskje vil folketallet gå ned i stedet for opp. Befolk bygda, sies det. Da må de ansvarlige legge til rette for at det blir forlokkende for barnefamilier å etablere seg her. Skole og barnehage er da *primære behov*. Vi venter et nytt tilskudd til familien, og forslaget om Mælan som oppvekstsenter har gjort at optimismen har bleknet for oss som barnefamilie, og gjør det svært vanskelig for oss å anbefale andre å flytte til kommunen. Stjørna trenger både Fagerbakken barnehage og Mælan skole slik den står i dag, og har allerede gjort økonomiske tiltak med innføring av fådelt pedagogikk ved skolen fra skoleåret 2019/2020 og rektor som ny styrer i barnehagen.

Jeg forstår at Indre Fosen kommune trenger å gjøre innsparende tiltak. Kommunen er skattesvak og trenger tilflytning. Kommunen er veldig stor etter sammenslåinga, og har store personalkostnader som helt sikkert kunne vært justert. Hva med å begynne innsparingene der i stedet for å direkte ramme barna?

I intensjonsavtalen står det at hovedmålene er å :

- **Etablere en livskraftig og attraktiv kommune i indre del av Fosen**
- **Sikre og videreutvikle kvalitet i tjenestene til innbyggerne**

Å true med nedleggelse av skoler/barnehager/aldershjem med jevne mellomrom føles tungt for de det rammer, og skaper mistriksel og uro i bygdene. Kommunen bør gi oss ro til å vokse!

Den lille besparelsen som gjøres ved å avvikle legetjenesten i Råkvåg, spises fort opp samfunnsøkonomisk med den lange reiseveien hvor vi må bruke en halv dag på å dra til lege. Eldre med helseplager vil trenge drosje til og fra. Kommunen var i tillegg avhengig av legetjenesten i Råkvåg under den verste korona-tiden hvor legene måtte spre seg utover i kommunen for å unngå karantene samtidig. Dette vil det garantert bli behov for i fremtiden også.

Jeg ber innstendig om at politikerne har et åpent blikk og ser alle bygdene og tar i betraktning hva besparelsene virkelig blir. Alt kan ikke sentreres i Rissa med de lange avstandene vi har. Hvor stor er kostnaden på den nye barnehagen som er planlagt i Vanvikan? Hva koster det å utvide Åsly? Hva koster det å gjøre om på den splitter nye Mælan Skole? Såpass viktige spørsmål bør være sentral i utredningen.

Etter *dagens* bussrute tar det 65 min fra Råkvåg til Åsly skole, *en vei*, denne ruta blir mye lengre for å få plukket opp alle barna helt i utkantene og mange stopp underveis. Vi må også legge til *minst* 5 min ekstra pga. reisetiden skal regnes fra dør til dør, så den reelle tiden blir helt sikkert lengre enn dette:

70 min buss en vei

140 min buss hver dag = 2 timer og 20 min.

140*5= 700 min. buss pr. uke = **11 timer og 40 min.**

Det aller viktigste punktet: Utdanningsdirektoratet sier at en avgjørelse om skolestruktur må bygge på et kommunestyres økonomiske, politiske og samfunnsmessige prioriteringer. Oppvekstsjefen vår sier at det ikke blir noen besparelse ved å flytte ungdomstrinnet fra Mælan til Åsly. Man kan da undre seg over at det i det hele tatt er tatt med i vurderingen som skal gjelde kostnadskutt...

La barna våre slippe 12-15 timer med buss hver uke!